

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. E. [REDACTED] P. [REDACTED] sudcovi Krajského súdu v B. [REDACTED] zastúpenému JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] advokátom, Advokátska kancelária, [REDACTED] B. [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 9. novembra 2005, takto

r o z h o d o l :

JUDr. E. [REDACTED] P. [REDACTED] nar. [REDACTED] bytom [REDACTED] B. [REDACTED] sudca Krajského súdu v B. [REDACTED] sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a spod skutku vo veci odovzdanej podľa § 159 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s poukazom na § 120 ods. 1 Zákona o sudcoch Prezidiom Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii B. [REDACTED] pod sp. zn. ČVS: PPZ-172/BPK-B-2004, ktorých sa mal dopustiť tak, že

1. na návrh konkurzného veriteľa [REDACTED] s. r. o. B. [REDACTED] B. [REDACTED] doručený na Krajský súd B. [REDACTED] dňa 4. 2. 2004, obsahujúci žiadosť o vytýčenie nového termínu schôdze konkurzných veriteľov v konkurznej veci č. k. 3 K 246/01, pričom na podanie tohto návrhu konkurzný veriteľ [REDACTED] s. r. o. B. [REDACTED] B. [REDACTED] splňal podľa zoznamu veriteľov pre účely zvolania schôdze konkurzných veriteľov podmienku na podanie návrhu na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb.

o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV), ako zákonný sudca v označenej konkurznej veci nezvolal schôdzu konkurzných veriteľov v 30-dňovej zákonnej lehote od podania návrhu na jej zvolanie v zmysle § 10 ods. 1 ZKV, ale 1. 3. 2004 vydal len úradný záznam, v ktorom sa uvádza, že súd vytýči schôdzu konkurzných veriteľov na mesiac september 2004, pričom však nevykonal náležitý zvolávací úkon, ktorým sa pre účely zvolania schôdze konkurzných veriteľov rozumie oznámenie termínu schôdze konkurzných veriteľov, ktorý sa musí oznámiť vhodným spôsobom s uvedením dňa a predmetu rokovania, ktoré možno urobiť poštou, vyvesením na úradnej tabuli súdu a uverejnením v Obchodnom vestníku, čím nespĺnil a porušil povinnosť vyplývajúcu mu z uvedeného ustanovenia § 10 ods. 1 ZKV, teda zavinené nespĺnil a porušil svoju povinnosť sudcu,

2. ustanovil predbežného správcu JUDr. L. P. Advokátska kancelária, B. v konkurznej veci veriteľa , so sídlom , v zastúpení JUDr. E. B. T. proti dlžníkovi a.s., uznesením pod č. k. 7 K 73/03-62 zo dňa 12. 10. 2004,

p r e t o ž e

tieto skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Sudcovi sa náhrada trov disciplinárneho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 6.7.2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Krajského súdu v B. JUDr. E. P. za disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným pod bodom 1. vo výroku tohto rozhodnutia. Podľa tvrdenia navrhovateľa sudca, ktorý je zákonným sudcom v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B. pod sp. zn. 3 K 246/01, vydal dňa 1.3.2004 úradný záznam, v ktorom uviedol, že súd vytýči schôdzu konkurzných veriteľov na mesiac september 2004. Sudca však nezvolal schôdzu konkurzných veriteľov v 30-dňovej zákonnej lehote v zmysle § 10 ods. 1 ZKV, keď na návrh konkurzného veriteľa s.r.o. ktorý spĺňal podmienku na podanie návrhu na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov

doručeného na Krajský súd v B [redacted] dňa 4.2.2004, nevykonal v 30-dňovej zákonnej lehote náležitý zvolávací úkon, ktorý v tejto lehote musí urobiť na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov, ale 1.3.2004 vydal len úradný záznam. Podľa názoru navrhovateľa, v tomto prípade vydanie úradného záznamu nespĺňa podmienku na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov, pretože vydanie úradného záznamu nie je náležitým úkonom na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov. Sudca teda zavinene nesplnil a porušil svoju povinnosť sudcu, ktorú mu ukladá ustanovenie § 10 ods. 1 ZKV. Za to mu navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie 3 mesiacov. Toto disciplinárne konanie je vedené pod sp. zn. 2 Ds 17/04.

Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii B [redacted] svojím uznesením ČVS: PPZ-172/BPK-B-2004 zo dňa 10.12.2004 podľa § 159 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vec oznamovateľa JUDr. P [redacted] H [redacted] advokáta, [redacted] B [redacted] týkajúcu sa oznámenia o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, zo dňa 28.10.2004 na sudcu Krajského súdu v B [redacted] za ustanovenie predbežného správcu JUDr. L [redacted] P [redacted], Advokátska kancelária, [redacted] B [redacted] v konkurznej veci veriteľa [redacted] so sídlom [redacted] 14, [redacted] [redacted] v zastúpení JUDr. E [redacted] B [redacted] [redacted] proti dlžníkovi [redacted] a.s., [redacted] [redacted] uznesením pod č. k. 7 K 73/03-62 zo dňa 12.10.2004, odovzdalo v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 Zákona o sudcoch disciplinárnemu súdu na disciplinárne konanie. Postúpenie veci bolo doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky – disciplinárnemu súdu dňa 17.12.2004. Toto disciplinárne konanie bolo vedené pod sp. zn. 1 Ds 29/04.

Disciplinárny súd po preskúmaní oboch disciplinárnych vecí na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.1.2005 zistil, že sú tu podmienky spoločného konania a preto podľa § 23 ods. 3 Trestného poriadku s použitím § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch uznesením č. k. 2 Ds 17/04-46 zo dňa 27.1.2005 rozhodol o spojení disciplinárnych konaní vedených proti sudcovi JUDr. E [redacted] P [redacted] na spoločné konanie s tým, že tieto budú ďalej vedené pod sp. zn. 2 Ds 17/04.

Sudca JUDr. E [redacted] P [redacted] vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 11.12.2004 ku skutku pod bodom 1. uviedol, že tento skutok nie je disciplinárnym previnením. Podľa jeho názoru, podstata sporu spočíva v tom, že konkurzný veriteľ [redacted] s.r.o. [redacted] si prihlásil v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v B [redacted] pod sp. zn.

3 K 246/01 pohľadávku vo výške 40 miliónov Sk, ktorá bola popretá správcou konkurznej podstaty JUDr. P. S. a z oznámení správcu predkladaných do súdneho spisu mal ako sudca odôvodnenú pochybnosť o opodstatnenosti a oprávnenosti uplatňovanej pohľadávky. Okrem toho správca konkurznej podstaty podal v súvislosti s uplatňovaním tejto fiktívnej pohľadávky i trestné oznámenie, na základe ktorého bolo orgánmi činnými v trestnom konaní začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 5 Trestného zákona. Správca konkurznej podstaty podal taktiež žalobu o určenie neplatnosti notárskej zápisnice, na základe ktorej úpadca uznal záväzok voči údajnému konkurznému veriteľovi s.r.o. Krajský súd v B. ako súd prvého stupňa rozhodol o neplatnosti tejto notárskej zápisnice, a tým i v podstate o fiktívnosti tejto pohľadávky. Toto súdne konanie však z dôvodu podania dovolania nebolo ešte právoplatne skončené. Sudca tiež ďalej uviedol, že ZKV neupravuje postup súdu, ako postupovať v prípade, keď pohľadávka v konkurznom konaní nebola riadne zistená a nebolo o nej právoplatne rozhodnuté v incidenčnom konaní, a to najmä s ohľadom na rozhodnutie o priznaní hlasovacieho práva na schôdzi konkurzných veriteľov, a navyše za situácie, ak tu existuje dôvodné podozrenie, že v súvislosti s uplatňovaním pohľadávky došlo k spáchaniu trestného činu. Rozhodovanie súdu o priznaní alebo nepriznaní hlasovacieho práva je preto dôležitým rozhodnutím, ktoré môže zasiahnuť do subjektívnych práv konkurzných veriteľov. Ak súd neprizná hlasovacie právo, môže výrazným spôsobom zasiahnuť do práva konkurzného veriteľa a tým aj obmedziť jeho majetkové práva. Ak súd prizná hlasovacie právo, môže obmedziť iných konkurzných veriteľov, ktorých pohľadávky sú oprávnené, avšak títo veritelia sa budú musieť prispôbiť rozhodnutiu veriteľa, ktorého pohľadávka mohla byť získaná trestnou činnosťou, a je len fiktívna, čím by došlo k obmedzeniu ich majetkových práv. V tomto prípade preto došlo ku kolízii dvoch ústavne zaručených práv, a to na strane jednej, práva na prerokovanie veci na súde bez zbytočných prieťahov, čo je vyjadrené dodržaním 30-dňovej lehoty na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov a na strane druhej majetkových práv ostatných konkurzných veriteľov vyjadrených vykonávaním ich práv na schôdzi veriteľov. A preto v takto vymedzených prípadoch je žiadúce, aby si sudca zaobstaral všetky nevyhnutné podklady a stanoviská pri rozhodovaní o priznaní hlasovacieho práva na schôdzi konkurzných veriteľov, a to aj napriek skutočnosti, že by dôsledkom takéhoto postupu bolo zmeškanie 30-dňovej lehoty na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov. Sudca považoval svoj postup, ktorým sa oboznamoval so stavom prebiehajúceho trestného konania, ako i s právnym stavom prihlásenej pohľadávky s.r.o., za správny. Takéto konanie nepovažoval za disciplinárne previnenie, ale naopak, za správny výklad ustanovenia § 10 ods. 1 ZKV. Svoje povinnosti vykonával svedomite a v úmysle zamedziť prípadnej trestnej činnosti konkurzného veriteľa s.r.o., ktorá je predmetom trestného stíhania, pričom

sa zdržal všetkého, čo by mohlo ohroziť dôstojnosť jeho sudcovskej funkcie alebo ohroziť dôveru v nezávislosť, nestranné a spravodlivé rozhodovanie. Z uvedených dôvodov navrhol, aby ho disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil, nakoľko sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

K postúpenej veci, t.j. ku skutku pod bodom 2., sudca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 15.2.2005 uviedol, že vyšetrovateľ Policajného zboru pri odovzdaní veci na disciplinárne konanie neodôvodnil, na základe akých skutočností mal za preukázané, že skutok, pre ktorý sa vec odovzdala, vykazuje znaky disciplinárneho previnenia, neuviedol, na základe akých úvah dospel k záveru, že skutok môže vykazovať znaky disciplinárneho previnenia, t.j. neuviedol právnu kvalifikáciu skutku s odkazom na konkrétne zákonné ustanovenia (§ 116 ods. 1 alebo ods. 2 Zákona o sudcoch). V tomto prípade sudca nerozhodoval meritórne o vyhlásení konkurzu, nestotožnil sa s návrhom navrhovateľa, skúmal len podmienky pre vyhlásenie konkurzu a vydal predbežné rozhodnutie za účelom získania podkladov pre meritórne rozhodnutie. Okrem toho zodpovednosť za prípadné nedôvodné obmedzovanie s majetkovými dispozíciami dlžníka je daná výlučne navrhovateľovi, t.j. na konkurznom veriteľovi, čo výslovne predpokladá ustanovenie § 4b ods. 4 ZKV. To znamená, že sám zákonodarca predpokladá, že môže dôjsť k výslovnému obmedzovaniu dispozičných majetkových práv dlžníka z titulu nedôvodne podaného návrhu na vyhlásenie konkurzu a sám aj túto situáciu rieši tak, že zodpovedným za takéto obmedzovanie nie je súd, resp. sudca, ale veriteľ. Zodpovednosť súdu za prípadné protiprávne konanie by prichádzala do úvahy len v prípade meritórneho rozhodovania, t.j. vyhlásením konkurzu. Obmedzovanie práv účastníkov konania predbežnými procesnými rozhodnutiami nie je ničím výnimočným v procese aplikácie práva (či už v civilnom konaní alebo v trestnom konaní) a nemožno preto prijať zovšeobecnený záver, že využitím týchto opatrení dochádza k disciplinárnemu previneniu sudcu, resp. k inému protiprávnemu konaniu. Sudcovi preto nebolo zrejmé, akého protiprávneho konania sa mal dopustiť tým, že v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B██████ pod sp. zn. 7 K 73/03 ustanovil predbežného správcu. Záver o úpadku dlžníka ešte nevykonal a vo veci meritórne nerozhodol, ale priblížil len okolnosti, ktoré ho viedli k tomu, že vo veci ustanovil predbežného správcu tak, aby zhromaždil všetky podklady potrebné pre záver o tom, či je dlžník v úpadku alebo nie. Keďže sudca vykonával svoje povinnosti svedomite a v súlade so zákonom, navrhol, aby ho disciplinárny súd spod veci postúpenej Prezidiom Policajného zboru na disciplinárne konanie oslobodil, nakoľko sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnych pojednávaniach, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudcu JUDr. E██████

P[redchádzajúci] jeho obhajcu, svedka JUDr. F[...], S[...], a prečítaním listinných dôkazov pripojených k návrhu – žiadosťou o vytýčenie nového termínu schôdze konkurzných veriteľov v konkurznej veci sp. zn. 3K 246/01 zo dňa 2.2.2004, úradným záznamom zo dňa 1.3.2004, zoznamom veriteľov pre účely zvolania SV, ďalej listinných dôkazov – vyjadrením sudcu k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 11.12.2004, vyjadrením sudcu k postúpenej veci zo dňa 15.2.2005, konkurzným spisom Krajského súdu v B[...], sp. zn. 3 K 246/01, konkurzným spisom Krajského súdu v B[...], sp. zn. 7 K 73/03, spisom Okresného súdu B[...], sp. zn. 11 C 184/04, trestným spisom Prezídia Policajného zboru B[...], B[...], sp. zn. PPZ-20/BOK-S-I-2004 a spojeným spisom 1 Ds 29/04 a dospel k záveru, že označené skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že sudca JUDr. E[...], P[...], na žiadosť konkurzného veriteľa [...], s.r.o. [...], o vytýčenie nového termínu schôdze konkurzných veriteľov v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B[...], pod sp. zn. 3 K 246/01, doručenej na Krajský súd v B[...], dňa 4.2.2004, spísal dňa 1.3.2004 úradný záznam, ktorý bol riadnou súčasťou súdneho spisu a v ktorom uviedol, že tento veriteľ spĺňa podmienky § 10 ZKV a že súd vytýči schôdzu veriteľov na mesiac september 2004. Sudca však schôdzu konkurzných veriteľov do 30 dní od podania návrhu na jej zvolanie zákonom predpísaným spôsobom nezvolal.

Ďalej mal disciplinárny súd preukázané, že sudca v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B[...], pod sp. zn. 7 K 73/03 na návrh veriteľa [...], so sídlom [...], 14, [...], zastúpeného JUDr. E[...], B[...], so sídlom [...], proti dlžníkovi [...], a.s., so sídlom [...], IČO: [...], uznesením č. k. 7 K 73/03-62 zo dňa 12.10.2004 ustanovil predbežného správcu JUDr. L[...], P[...], Advokátska kancelária, [...], B[...]. V odôvodnení tohto uznesenia okrem iného uviedol, že súd dospel k záveru, že okolnosti nasvedčujú tomu, že dlžník je v úpadku, a preto je potrebné na zistenie alebo zabezpečenie dlžníkovho majetku ustanoviť v predmetnej konkurznej veci v zmysle § 9a ods. 1 ZKV predbežného správcu

a že dlžník môže nakladať s majetkom iba so súhlasom predbežného správcu, inak je jeho právny úkon neplatný. Následne dňa 8.11.2004 boli zo strany dlžníka protokolárne odovzdané predbežnému správcovi dokumenty obsahujúce i obchodné tajomstvo. V odôvodnení uznesenia Prezídia Policajného zboru B██████████ ČVS: PPZ-172/BPK-B-2004 zo dňa 10.12.2004, ktorým odovzdal vec disciplinárnemu súdu, vyšetrovateľ Policajného zboru konštatoval, že ustanovením predbežného správcu bolo spoločnosťou ██████████ a.s. N██████████ zakázané nakladať s majetkom bez súhlasu správcu pod následkom neplatnosti jeho právnych úkonov, čím bol tejto spoločnosti spôsobený obzvlášť závažný zásah do práv podnikateľ.

Zástupkyňa navrhovateľa trvala na prednesenom písomnom návrhu zo dňa 6.7.2004 a navrhla rozhodnúť v zmysle petitu návrhu. Poukázala pritom na to, že ako vyplýva z konkurzného spisu 3 K 246/01 sudca JUDr. E██████████ P██████████ vydal dňa 1.3.2004 úradný záznam, že zvolá schôdzu konkurzných veriteľov na mesiac september 2004, ale následne v zákonom stanovenej lehote nevykonal úkon, ktorý zákon stanovuje pre zvolanie schôdze veriteľov. K postúpenej veci sa nevyjadrovala, pretože ako vyplynulo z dokazovania, bolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

Sudca JUDr. E██████████ P██████████ trval na svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 11.12.2004, kde uviedol, z akých dôvodov nezvolal schôdzu veriteľov. Na ústnom pojednávaní len dodal, že pri svojej rozhodovacej činnosti sa riadil zákonom o konkurze a vyrovnaní a poukázal na ustanovenie § 10 tohto zákona, pretože jeden z veriteľov uplatňoval fiktívnu pohľadávku, o čom svedčí aj jeho následné trestné stíhanie. Tohto veriteľa označil ako údajného, preto ani schôdzu konkurzných veriteľov hneď nezvolal. K postúpenej veci z Prezídia Policajného zboru B██████████ vyjadril len toľko, že sa v celom rozsahu pridržiava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 15.2.2005. Dodal tiež, že v konkurznej veci vedenej pod sp. zn. 7 K 73/03 bol návrh na vyhlásenie konkurzu proti dlžníkovi ██████████ a.s. N██████████ právoplatne zamietnutý.

Svedok JUDr. P██████████ S██████████ správca konkurznej podstaty (ďalej len „SKP“) úpadcu Z██████████ z██████████ z██████████ p██████████ v Slovenskej republike ustanovený v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B██████████ pod sp. zn. 3 K 246/01, na ústnom pojednávaní uviedol, že ako SKP vyzval úpadcu, aby mu predložil v zákonom určených lehotách prehlásenie o súpise aktív a pasív, ktorý mu však bol predložený až pod hrozbou trestnoprávných následkov marenia konkurzu. Predložený súpis aktív a pasív bol vypracovaný spoločnosťou ██████████ s.r.o. a podpísaný štatutárnym zástupcom úpadcu. V rámci tohto súpisu bola prihlásená aj pohľadávka vo výške 40 miliónov Sk pre ██████████ s.r.o., pričom ako SKP zistil, že táto pohľadávka bola uznaná Z██████████ s██████████ p██████████ a preto tento Z██████████

vyzval, aby sa k tomu vyjadril. Svedok ďalej zistil, že dňa 10.1.2001 Z [redacted] s [redacted] p [redacted] v Slovenskej republike uznal vo vzťahu voči firme [redacted] s.r.o. 40 miliónov Sk s tým, že sa malo jednať pôvodne o pohľadávku voči firme [redacted] B [redacted] B [redacted] s tým, že táto pohľadávka mala byť z firmy [redacted] postúpená na [redacted] s.r.o. Tento záväzok mal pôvodne Z [redacted] s [redacted] p [redacted] uhradiť firme [redacted] s.r.o. do 30 dní. Následne dňa 14.2.2001 bola uzatvorená zmluva o prevzatí dlhu, na základe ktorej úpadca bezodplatne prevzal na seba predmetný dlh. Dňa 29.5.2001 bola spísaná notárska zápisnica, v ktorej úpadca zriadil na túto pohľadávku exekučný titul s tým, že sa zaviazal predmetný dlh uhradiť do 31.5.2001 firme [redacted] s.r.o. Z tohto dôvodu potom firma [redacted] s.r.o. dňa 25.9.2001 podala návrh na vyhlásenie konkurzu voči Z [redacted] z [redacted] z [redacted] p [redacted] v Slovenskej republike (úpadca). Svedok ďalej uviedol, že S [redacted] z [redacted] s [redacted] p [redacted] v Slovenskej republike (ďalej len „S [redacted]“) mu na jeho výzvu na poskytnutie súčinnosti podľa § 19 ZKV oznámil, že S [redacted] nikdy neevidoval vo svojom účtovníctve predmetný záväzok a že v mene S [redacted] podpísala uznanie dlhu A [redacted] N [redacted] v dobrej viere z dôvodu, aby sa vysporiadal záväzok v účtovníctve vo vzťahu k [redacted] B [redacted] B [redacted]. Svedok poukázal na to, že likvidátorom [redacted] B [redacted] B [redacted] je Ing. K [redacted], ktorý je zároveň i konateľom firmy [redacted] s.r.o. Vzhľadom k tomu, že svedok mal podozrenie, že pohľadávka vo výške 40 miliónov Sk nikdy neexistovala, podal na Krajskú prokuratúru v B [redacted] trestné oznámenie, na základe ktorého bolo začaté trestné stíhanie Krajským úradom justičnej polície v B [redacted]. Zatiaľ je vedené trestné stíhanie vo veci a pokiaľ má svedok vedomosť, tak je vedené trestné stíhanie voči osobe Ing. K [redacted] pre trestný čin podvodu v súvislosti s postupovaním pohľadávok vo firme [redacted] B [redacted] B [redacted] a to Okresným úradom justičnej polície v B [redacted] B [redacted]. Svedok ďalej uviedol, že keď zistil, že táto pohľadávka je sporná, túto na prieskumnom pojednávaní poprel z dôvodu neexistencie pohľadávky. Napriek tomu sa firma [redacted] s.r.o. na schôdzi veriteľov dovoľavala hlasovacieho práva s tým, že pokiaľ im sudca nevyhovel, tak podávali voči nemu námietky zaujatosti. O týchto skutočnostiach informoval svedok sudcu aj ústne, aj písomne. Keďže sa firma [redacted] s.r.o. snažila presadiť svoje hlasovacie práva a tvrdila, že sa jedná o vykonateľnú pohľadávku, podal svedok žalobu o určenie neplatnosti prvotného právneho úkonu uznania dlhu Slovenským zväzom sluchovo postihnutých v Slovenskej republike. Toto konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Podľa názoru svedka, bez vyriešenia otázky platnosti alebo neplatnosti tohto právneho úkonu sa nemôže konkurzné konanie ďalej viesť, pretože to má vplyv na tú skutočnosť, kto mal podať incidenčnú žalobu v prípade takejto spornej pohľadávky. Pokiaľ by bolo vyslovené, že tento prvotný úkon je neplatný, nemohla byť platne zriadená notárska zápisnica ako exekučný titul, z toho dôvodu by sa nejednalo o vykonateľnú pohľadávku

a aktívne legitimovaným na podanie incidenčnej žaloby by bola firma [REDAKOVANÉ], s.r.o. Nepodaním incidenčnej žaloby by jej postavenie ako konkurzného veriteľa zaniklo.

Obhajca sudcu vo svojom záverečnom prednese poukázal na tú skutočnosť, že rozhodovanie o práve priznať alebo nepriznať hlasovacie právo veriteľa na schôdzi konkurzných veriteľov je dôležitou súčasťou práv veriteľa. Navyše, ak sa jedná o väčšinového veriteľa, ktorý môže prehlasovať ostatných veriteľov. Rozhodovanie je teda súčasťou súdneho procesu ako celku a musí preto vyhovovať všetkým zárukám spravodlivého súdneho konania podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Rozhodnutie o priznaní alebo nepriznaní hlasovacieho práva veriteľa musí byť sudcom náležite odôvodnené a nesmie sa zakladať na ľubovôli sudcu. Sudca si musí zhromaždiť všetky dostupné materiály na to, aby mohol o hlasovacom práve rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť. V prípade, že sudca v danej veci spísal úradný záznam, spísanie tohto úradného záznamu mu nebránilo, aby túto schôdzu nezvolal. Poukázal tiež na analógiu s procesným rozhodnutím súdu, ktorým sudca upravuje spôsob vedenia konania, ktorým nie je podľa § 170 ods. 2 O.s.p. viazaný. Aj keby sudca zvolal schôdzu veriteľov a na schôdzi veriteľov by nastali také okolnosti, že v danej veci je ešte potrebné posúdiť nejakú pohľadávku, ktorá by mohla ovplyvniť priebeh schôdze veriteľov, tak by nič nebránilo sudcovi, aby danú schôdzu prerušil alebo odročil na iný termín. Obhajca sudcu mal za to, že v tomto prípade bol výklad sudcu ústavne konformný. Navrhol preto, aby ho disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky oslobodil. Takisto navrhol, aby ho disciplinárny súd oslobodil aj z postúpenej veci zo skutku pod bodom 2. z dôvodov podrobne uvedených v písomnom vyjadrení zo dňa 15.2.2005.

Sudca sa vo svojom záverečnom návrhu pripojil k záverečnému prednesu svojho obhajcu a uviedol len toľko, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky má mylný výklad, ktorý prezentuje, pretože, ako to vyplýva z dokazovania, či už vo vzťahu k pochybnej notárskej zápisnici alebo k výpovedi svedka JUDr. P. S. ako sudca konajúci v konkurznej veci bol toho názoru, že konkurzný veriteľ [REDAKOVANÉ] s.r.o. nemal právo zvolať schôdzu konkurzných veriteľov, vzhľadom k tomu, že jeho pohľadávka bola spochybnená už aj viacerými trestnými oznámeniami vo veci platnosti notárskej zápisnice a dôkazmi, ktoré v tejto súvislosti vyšli najavo. Napokon podotkol, že keby bolo rozhodnuté na schôdzi konkurzných veriteľov o priznaní pohľadávky tomuto veriteľovi, bolo by došlo k výmene správcu konkurznej podstaty a ovládnutiu majetku v niekoľkomiliónovej hodnote.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania v predmetnej veci dospel disciplinárny súd k záveru, že skutky uvedené pod bodmi 1. a 2., ktorých sa mal sudca dopustiť, nie sú disciplinárnym previnením, a preto ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj spod veci postúpenej Prezidiom Policajného zboru B██████████ podľa ustanovenia § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch v celom rozsahu oslobodil. Je potrebné poznamenať, že sudca svojim konaním v konkurzných veciach vedených na Krajskom súde v B██████████ pod sp. zn. 3 K 246/01 a 7 K 73/03 nenaplnil skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia predpokladanú ustanovením § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

V konkurznej veci pod sp. zn. 3 K 246/01 sudca spísal dňa 1.3.2004 iba úradný záznam, ktorý založil do súdneho spisu a v ktorom uviedol, že súd určí termín schôdze veriteľov na mesiac september 2004, ale samotný konkrétny zvolávací úkon neurobil z dôvodov, ktoré podrobne zdôvodnil v priebehu disciplinárneho konania. Tento úkon sudcu, aj keď nie právne perfektný, bol urobený v zákonnej 30-dňovej lehote a možno ho považovať v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 ZKV za úkon smerujúci k zvolaniu schôdze veriteľov. Pritom sudca bol momentom spísania úradného záznamu a jeho založením do súdneho spisu, do ktorého má za zákonom stanovených podmienok prístup každý účastník konania, nepochybne do určitej miery viazaný. 30-dňová zákonná lehota je lehotou na zvolanie schôdze veriteľov, ale nie je aj lehotou na uskutočnenie schôdze veriteľov. Disciplinárny súd skúmal, či pri takomto postupe sudcu išlo o jeho svojvoľné rozhodnutie alebo nie, pričom konštatoval, že postup sudcu pri uskutočňovaní úkonov smerujúcich k zvolávaciemu úkonu v 30-dňovej zákonnej lehote nie je možné kvalifikovať ako svojvoľné rozhodnutie, či nesplnenie základných povinností sudcu. Disciplinárny senát vyhodnotil, že sa jednalo o rozhodovaciu činnosť sudcu v súlade so zákonom a neuskutočnenie konkrétneho zákonom predvídaného a predpísaného konania, nemôže byť bez ďalšieho posudzované ako nesplnenie povinností sudcu. Samotná právna prax v tejto oblasti práva pripúšťa hodnotenie úkonu spísania úradného záznamu, ako úkon smerujúci k uskutočneniu samotného úkonu zvolania schôdze konkurzných veriteľov. Možno potom uzavrieť, že sa nejednalo ani o svojvoľné konanie sudcu a ani o opomenutie jeho povinností a nakoniec v danom prípade nemožno takýto postup považovať ani za priet'ah v súdnom konaní.

V zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky „Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5 a zákonom“. Z čl. 145 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo i povinnosť sudcu vykladať zákony a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia nezávisle a nestranne. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pri výklade čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že pre

splnenie podmienky nezávislosti súdu je nevyhnutné aj to, aby súd mohol oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný slobodný názor na fakty a na ich právnu stránku bez toho, aby mal akýkoľvek záväzok voči stranám a verejným orgánom. Aj podľa § 2 ods. 2 Zákona o sudcoch je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Uvedenú úpravu nezávislosti a nestrannosti súdu, práv a povinností sudcu je potrebné zohľadňovať v disciplinárnom konaní aj pri výklade pojmu „svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku“. To, že sudca v zákonnej lehote síce urobil iba úkon smerujúci k zvolaniu schôdze veriteľov, avšak napokon schôdzu konkurzných veriteľov v tej istej lehote nezvolal, nemožno považovať za jeho svojvoľné rozhodnutie, resp. postup, ktorý by nemal oporu v zákone. Ako zákonný sudca v tejto konkurznej veci mal dostatočné vedomosti o pohľadávke uplatnenej konkurzným veriteľom [redacted] s.r.o. a preto mu nemožno vytknúť, že za situácie, ktorá nastala ohľadne tejto pohľadávky, súčasne nezvolal schôdzu konkurzných veriteľov tak ako sa rozhodol urobiť, čo súčasne účastníkom „zverejnil“ v úradnom zázname zo dňa 1.3.2004. Ak mal dôvodné podozrenie o fiktívnosti uplatnenej pohľadávky, bolo jeho povinnosťou postupovať tak, aby jeho úkonmi neboli porušené práva ostatných konkurzných veriteľov. V prospech konania sudcu svedčia aj okolnosti, ktoré v priebehu disciplinárneho dokazovania vyšli najavo a boli podložené konkrétnymi listinnými dôkazmi, a to prebiehajúcim súdnym konaním o určenie neplatnosti právneho úkonu na Okresnom súde B [redacted] pod sp. zn. 11C 184/04 a trestným konaním na Prezídiu Policajného zboru B [redacted] B [redacted] pod ČVS: PPZ-20/BOK-S-I-2004. Z uvedených skutočností možno uzavrieť, že sudca mal v tejto konkurznej veci oprávnené podozrenie zo spornosti uplatnenej pohľadávky a preto nie je možné jednoznačne potvrdiť, že jeho konanie (priame nezvolanie schôdzy konkurzných veriteľov v zákonnej 30-dňovej lehote) bolo v rozpore so zákonom a s jeho účelom a že teda sudca porušil svoje sudcovské povinnosti.

Z uvedených dôvodov mal disciplinárny senát pochybnosti o spáchaní disciplinárneho previnenia sudcom tak, ako mu to bolo kladené za vinu v návrhu, ako aj o skutočnosti, či konanie, ktoré je mu kladené za vinu spĺňa znaky disciplinárneho previnenia. Preto disciplinárny senát postupujúc v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ vyhodnotil tieto otázky v prospech disciplinárne stíhaného sudcu, a preto sudcu JUDr. E [redacted] P [redacted] spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa ustanovenia § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

Vo veci odovzdanej Prezídiom Policajného zboru B [redacted] na základe uznesenia ČVS: PPZ-172/BKP-B-2004 zo dňa 10.12.2004 disciplinárny súd

nezistil disciplinárne previnenie sudcu. Z prejednávanej veci jednoznačne vyplynulo, že sudca konal v rámci svojej rozhodovacej činnosti, keď v konkurznej veci vedenej pod sp. zn. 7 K 73/03 vydal dňa 12.10.2004 uznesenie pod č. k. 7 K 73/03-62, na základe ktorého ustanovil predbežného správcu. Podľa § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch, za rozhodovanie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať, a to ani po zániku ich funkcií. Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny súd k záveru, že za túto rozhodovaciu činnosť nemožno sudcu stíhať, a to ani po zániku jeho funkcie.

O trovách disciplinárneho konania rozhodol disciplinárny súd podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch tak, že ich náhrada sa sudcovi nepriznáva, pretože sudca si trovy konania neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 9. novembra 2005

JUDr. Karol KUČERA, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

